

Mánička

lidové písně

Máničko moje, nemám pokoje,
ty klidně spíš, mě neslyšíš,
ty výš co je žal, jenž já v srdci mám,
okno otevři na rozloučení.

Měli jsme se vzít, spolu šťastní být,
ale osud byl zlí dosud,
matička moje nám zabraňuje,
bych k vám chodíval, tebe miloval.

Ta naše láska, byla pohádka,
byl to jen sen, smutný však jen,
osud zanechal v našich srdcích žal,
slzu na skrání a políbení.